



Scrisoare Duhovnicescă

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XIX, NR.5(217)/2015

BULETIN DE INFORMAȚII

MAI. 2015

Minunea învierii

"Aș vrea ca, întotdeauna, bisericile să fie pline ca de Paște"

- Părinte Savatie, de ce lumea devine mai evlavioasă anume în ajunul sărbătorilor?

- Mi se pare că, înainte de orice eveniment mai mare sau mic din viața omului, fiecare se reculege, se interiorizează, își recapitulează cumva anii trăiți. De ce spun așa? Fiindcă sărbătorile pe care le avem se repetă în fiecare an, dar de fiecare dată sunt cumva altfel, pentru că viața noastră a devenit alta și, implicit, noi suntem alții. Ajungând în preajma sărbătorilor, avem un prilej de a constata niște lucruri: că timpul trece și că noi suntem mai buni sau mai răi.

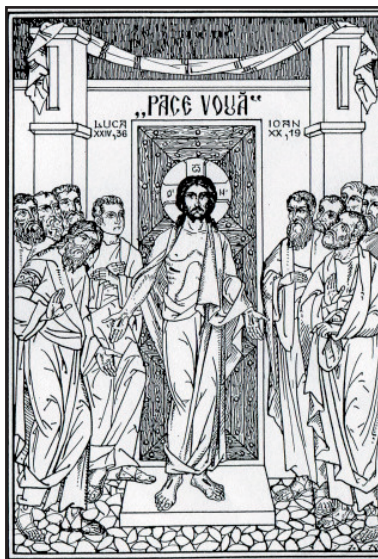
- Împărtășindu-ne, făgăduim să nu ținem nici o supărare. Există o limită a iertării și a toleranței?

- Iertarea nu trebuie să revină în viața noastră numai cu ocazia Postului sau a sărbătorilor. Iertarea este o stare permanentă a creștinului, ea înseamnă mărinimie și arată toată măreția omului. Fiecare dintre noi are neputințele sale, pentru care ar vrea să fie iertat. A ierta înseamnă a-l înțelege pe celălalt, a te identifica cu el, a trăi pentru el și prin el. Iată toleranța, dragostea creștină.

- Totodată, sperând că vor fi iertați, mulți păcătuiesc cu bună știință și îndrăznesc să se compare cu alții, "și mai păcatoși". La ce duce această competiție trufasă?

- Noi, creștinii, avem un singur etalon la care ne raportăm - Hristos. Atunci când Mântuitorul a spus: "Fiti desăvârșiți precum Tatăl vostru ceresc desăvârșit este", El ne-a arătat că drumul desăvârșirii creștine nu are limită și că nimeni, niciodată, nu o poate atinge. Prin aceasta, Hristos a vrut

să pună stavilă mândriei omenesti. Hristos ne spune: "Nu vă comparați cu oamenii, ci cu Dumnezeu: dacă vreți să știți cine sunteți, dacă vreți să știți adevărata voastră stare, aflați că voi ați fost făcuți pentru desăvârșire".



- Cum credeți, de unde atâta invidie și răutate, atâta goană după bani?

- Bogățiile pe care le au creștinii noștri, fala și invidia lor nu fac decât să descopere adevărul despre sufletele acestora. Acolo unde este invidie, goană după bogăție, vorbire de rău, nu mai poate fi loc pentru harul lui Hristos. Să ne gândim că ceea ce avem în plus este furat de la aproapele nostru - cel care flămânzește în gări, moare în guri de canal. Dumnezeu a lăsat pe pamânt bunuri pentru toți oamenii, nu numai pentru unii, și ele ar fi ajuns la toți, dacă nu ar fi mândria și invidia.

"A venit timpul să descoperim adevărata ortodoxie..."

- Părinte, de ce se crede că Biserica nu este sau nu poate fi suficient de convingătoare pentru a depăși actuala criză spirituală?

- Atunci când spunem Biserica Ortodoxă, trebuie să ne oprim puțin și să ne întrebăm dacă ceea ce înțelegem noi prin Biserica Ortodoxă este într-adevăr biserica pe care ne-a lăsat-o Iisus Hristos. Suntem puși în fața unei mari dileme, pentru că răspândirea cărților Părinților trezește nevoia de a schimba programa de studii din facultățile de teologie ortodoxă. Noi am moștenit foarte multe învățături care ne-au venit prin filieră romano-catolică și care sunt nu de cea mai bună calitate, fiind culese de episcopii noștri de altădată care plecau la studii la școlile din Apus. Acum, a venit timpul să descoperim adevărata ortodoxie, care, atunci când este propăvăduită, nimeni nu poate sta nepăsător în fața frumuseții ei. Dovada este faptul că ortodocșii care au plecat în Apus, cum îl avem pe parintele Sofronie Saharov sau pe Mitropolitul Antonie al Surojului, i-au fascinat pe occidentali.

- În ce constă frumusețea credinței noastre?

- Frumusețea ortodoxiei stă în tradiția ei, pe care nu o au ceilalți. Dacă s-ar reveni la adâncimile slujbelor noastre, dacă s-ar cunoaște scrierile Sfinților noștri și înțelepciunea creștină din primele secole, păstrate doar la noi, lucrurile ar sta altfel. Noi avem multe de spus. Noi avem ceea ce poate avea mai frumos creștinătatea, pentru că am menținut legătura cu cele mai îndepărtate timpuri ale creștinismului, legătura pe care au pierdut-o ceilalți. Dar, din păcate, toate acestea sunt necunoscute, nu doar credinciosului simplu, ci chiar, cu tristețe o spun, multora dintre preoți.

- Ce ar trebui să facem în această situație?

- Să ne împărtășim mai des, nu numai

la Paște și în posturi, căci Liturghia se face în fiecare duminică. Să nu mergem la biserică doar ca să ne uităm cum cântă acela sau cum s-a îmbrăcat cutare, ca să ne spunem păsurile și să ne mai bârfim. Să atragem mai multă atenție aproapelui nostru, să ne ajutăm între noi, să restabilim sentimentul comunității care s-a pierdut, că aceasta înseamnă Biserica: - adunare plină de dragoste.

- Părinte, oamenii caută să se simtă comod în biserică...

- Spunea Sfântul Filaret al Moscovei: "Decât stând drept și să te gândești la picioare, mai bine așază-te și gândește-te la Dumnezeu", dacă e să ne referim la faptul că în bisericile noastre se stă în picioare. Însă, la o slujbă făcută bine, nici nu simți "obo-seala".

"La biserică nu venim numai ca să cerem, ci ca să-I primim pe însuși Hristos..."

- Mulți enoriași nu înțeleg ce se spune în timpul slujbei... Trebuie să avem o pregătire atunci când mergem la biserică?

- Ce să zic? Nu fiecare om ajunge să citească atâția psalmi ca să-i știe pe de rost. Da, dacă ești călugăr și stai în fiecare zi la slujbă, le știi mai bine. Săracul om, însă, de unde să le știe, dacă vine doar duminica la biserică și atunci îi aude pe cei din strana care fac competiție la lectură. Preotul trebuie să-și pregătească enoriașii, aceasta este datoria lui, să explice oamenilor slujba și Scriptura. Dar unde nu este aceasta, să ne adunăm cu gândul și să ne rugăm în sinea noastră: "Doamne ajută! Doamne iartă! Pomenește pe cutare...". Să repetăm câteva cuvinte simple, pe înțelesul nostru și să nu ne tulburăm din cauza celor din jur. Am făcut spectacol din slujbă, unde fiecare își demonstrează calitățile vocale și teatrale. Pe când creștinismul este simplitate, sobrietate, modestie. Iată la ce ar trebui să se întoarcă bisericile noastre.

- Cum restabilim legătura cu duhovnicul?

- Părintele Sofronie spunea: "Să nu faci din duhovnicul tău un pianist". Adică, să ceri de la el să-ți răspundă la toate întrebările, apăsând pe toate clapele, ca melodia să sune așa cum ai vrut

tu. Tu mergi la duhovnic cu credință, înainte de aceasta rugându-te lui Dumnezeu, ca Dumnezeu să pună cuvântul cel bun în gura duhovnicului tău, care poate fi oricare dintre preoți. Și fiecare va primi răspunsul după fapta sa. Părintele Rafail Noica spunea: "Duhovnic bun este cel care stă acum în pantofii tăi, părinte. Aici și acum".

- Ce le-ai spune celor care nu merg la biserică, susținând că au găsit legătura lor cu Dumnezeu?

- Mă bucur că există oameni care au găsit legătura cu Dumnezeu stând acasă. Mai era un om care stătea acasă, Corneliu Sutașul, romanul din Faptele Apostolilor. Era foarte milostiv și, rugându-se odată, a venit îngerul Domnului și l-a înștiințat că e bine ce face, dar nu e destul și că trebuie să meargă la mare, unde-l va găsi pe Petru și acela îi va spune cuvintele vieții veșnice prin care se va mântui. Care sunt aceste cuvinte? Taina Bisericii, cuvintele despre împărtășanie. Pentru că la biserică nu venim numai ca să cerem, ci ca să-L primim pe însuși Hristos. Iată această taină nimeni nu o are acasă, oricât de bun ar fi.

- Un cuvânt de Paște, părinte...

- Aș vrea ca bisericile de pretutindeni să fie întotdeauna pline ca de Paște și bucuria pe care o avem atunci să o avem întotdeauna, căci acesta este creștinismul - religia învierii, religia bucuriei...

Lăsându-te călăuzit de Evanghelie, leapădă vrajba, mânia, osândirea și toate câte lucrează de-a dreptul împotriva iubirii. Evanghelia poruncește să ne rugăm pentru vrăjmași, să binecuvântăm pe cei care ne blestemă, să facem bine celor ce ne urăsc, să iertăm aproapelui tot ce ar face împotriva noastră. Tu, cel ce voiești a urma lui Hristos, străduiește-te să plinești cu fapta aceste porunci. Nu e defel de ajuns să citim doar, cu plăcere, poruncile evanghelice și să ne minunăm de înalta duhovnicie pe care acestea o cuprind în sine. Din păcate, mulți se mulțumesc cu atât. Atunci când vei purcede la plinirea poruncilor Evangheliei, cu îndărătnicie se vor împotrivi la aceasta stăpânii inimii tale. Acești stăpâni sunt starea ta trupească, în care te afli supus trupului și sângelui, și duhurile căzute, a căror

țară supusă este starea trupească a omului.

Cugetarea trupească, dreptatea ei și dreptatea duhurilor căzute îți pretind să nu te lepezi de cinstea în care te afli și de celelalte foloase pământești, îți pretind să le aperi. Tu însă poartă cu bărbăție războiul cel nevăzut, călăuzit de Evanghelie, călăuzit de Domnul Însuși. Jertfește tot pentru plinirea poruncilor evanghelice. Fără această jertfă nu vei putea fi plinitor al lor. Domnul a zis ucenicilor Săi: Dacă cineva voiește să vină după Mine, să se lepede de sine (Mt. 16, 34). Atunci când Domnul este cu tine, să crezi în izbândă. Domnul nu poate să nu fie biruitor. Cere biruință de la Domnul, cere-o cu rugăciune și plâns statornic, și va veni deodată lucrarea harului în inima ta: deodată vei simți prea desfătata încântare a iubirii de vrajmași. [...]

Da cinstire aproapelui, fără să iei seama la vârsta, fără să faci nici o deosebire între bărbat și femeie, fără să te uiți la rangul lumesc și iubirea sfântă va începe, treptat, să se facă arătată în inima ta. Pricina acestei iubiri nu sunt carnea și sângele, nu înrăurirea simțurilor, ci Dumnezeu. Cei lipsiți de slava numelui de creștin nu sunt lipsiți de cealaltă slavă, pe care au primit-o atunci când au fost zidiți: ei sunt chipul lui Dumnezeu. Dacă chipul lui Dumnezeu va fi aruncat afară, în văpaia cea cumplită a iadului, și acolo sunt dator să-i cinstesc. Ce treabă am eu cu văpaia, cu iadul! Chipul lui Dumnezeu a fost aruncat acolo potrivit judecății lui Dumnezeu: treaba mea este să păzesc cinstirea față de chipul lui Dumnezeu, și prin aceasta să mă păzesc pe mine însumi de iad. Dă cinstire și orbului, și leprosului, și pruncului de tată, și răufăcătorului, și păgânului, cum se cuvine chipului lui Dumnezeu. Ce ai tu cu neputințele și neajunsurile lor! la seama la tine, ca să nu sufere vreun neajuns iubirea ta. În creștin, să dai cinstire lui Hristos, Care a spus spre povățuirea noastră și încă va mai spune atunci când ni se va hotărî soarta pentru veșnicie: Ceea ce ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut (Mt. 25,40). Atunci când ai de-a face cu aproapele, să ai în minte acest cuvânt evanghelic și te vei face prieten de taină al iubirii de aproapele.

Prietenul de taină al iubirii de aproapele intră prin ea în iubirea de Dumnezeu. Dar de socoți că-L iubești pe Dumnezeu, iar în inima ta trăiești un simțământ de neplăcere fie și față de un singur om, să știi că te afli într-o veșnică amăgire de sine. De zice cineva, grăiește Sfântul Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu, iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște, mincinos este. Această poruncă avem de la El, că cine iubește pe Dumnezeu să iubească și pe fratele său (1 In. 4,20-21). A arăta iubire duhovnicească față de aproapele e semnul înnoirii sufletului prin Sfântul Duh. Noi știm că am trecut de la moarte la viață, grăiește iarăși Cuvântătorul de Dumnezeu, fiindcă iubim pe frați; cine nu iubește pe fratele său rămâne în moarte (1 In. 3,14). Desăvârșirea creștină stă în desăvârșita iubire de aproapele. Desăvârșita iubire de aproapele stă în iubirea de Dumnezeu, care nu cunoaște desăvârșire, într-o care nu e sfârșit sporirii.

*Sfântul Ignatie Briancianinov
(sursa: www.savatie.trei.ro)*

Despre Rugăciune

Cuvintele nu vă vor învăța cum să vă rugați. Dragostea vă învață cum să vă rugați. Dorința de a fi cu Domnul vă învață cum să vă rugați.

Poți să te rogi citind carte după carte de rugăciuni, dar dacă nu ești cu Domnul, care-i rostul?

Deci, în ceea ce privește pravila de rugăciune, când un frate intră în mănăstirea mea, nu îi dau o pravilă anume de rugăciune. Îi zic: "Du-te și roagă-L pe Domnul să te învețe să te rogi. Singura ta grijă, în mănăstire fiind, este să te îndrăgostești de Domnul. Du-te și-L caută. Și când îl vei găsi, vino și zi-mi, și atunci îți voi da un canon de rugăciune."

Suntem plini în lăuntru nostru de "animale sălbatice": lăcomie, mânie, invidie, gelozie, poftă trupească ... toate patimile care ne mănâncă de vii ... lenea, iubirea de sine (egomania), toate acestea care neucid... și, când tu îți zici "Vreau să mă rog", toți acești monștri care sălășluiesc în lăuntru tău încep să urle: "nu vreau să mă rog, pleacă de aici cu ideile acestea!"

Dau deseori exemplul acesta oamenilor:

lor: e ca și cum ți-ai construi o casă în pădure și, după ce ai terminat-o, afli că un urs uriaș sălășluiește chiar în spațiile casei tale. Nu vrei să ucizi ursul, dar nici nu vrei ca ursul să teucidă pe tine. Nici nu te duci la urs să-i propui să fiți prieteni, pentru că te va mânca de viu. Prin urmare, va trebui să respecti acest animal, să păstrezi o distanță de el și să încerci, încetul cu încetul, să te apropii de el, dar totuși suficient de departe ca să poți și fugi de el, la nevoie. Și apoi începi să-l hrănești câte puțin, zilnic. El va veni un pic mai aproape, apoi tu îi vei da și mai multă mâncare și, până la urmă, el va ajunge să fie dependent de mâncarea pe care tu i-o dai zilnic. Va vrea mai mult, îi va place mâncarea pe care i-o dai, va deveni dependent de hrana ta. Deci hrăniți-vă pe voi înșivă cu rugăciunea! Zilnic!

Începe cu o rugăciune pe care o poți face zilnic, o anumită cantitate. Apoi adaugă la ea, lasă-ți sufletul să guste și să vadă cât de bun este Domnul... și, în cele din urmă, vei vrea mai mult, până vei ajunge să nu mai poți trăi fără această "mâncare".

Father Joakim Parr

Cuvânt despre rugăciune

Cine iubește pe Domnul, acela își aduce aminte întotdeauna de El, iar aducerea-aminte de Dumnezeu naște rugăciunea. Dar, dacă nu-ți vei aduce aminte, atunci nu te vei mai ruga, iar fără rugăciune sufletul nu va rămâne în dragostea lui Dumnezeu, căci prin rugăciune vine harul Duhului Sfânt. Prin rugăciune se păzește omul de păcat, fiindcă, rugându-se, mintea e ocupată de Dumnezeu și cu duh smerit stă înaintea Feței Domnului, pe Care-L cunoaște sufletul ce se roagă...

Dacă biserica și cărțile nu le ai totdeauna cu tine, rugăciunea lăuntrică însă e oricând și oriunde cu tine. În biserici se săvârșesc dumnezeieștile slujbe și viază Duhul Sfânt, dar cea mai bună biserică a lui Dumnezeu e sufletul, și pentru cine se roagă în sufletul său, pentru acela lumea întreagă se face biserică; dar aceasta nu este pentru toți.

Mulți se roagă cu buzele și le place să se roage după cărți, și acesta e un lucru bun, iar Domnul primește rugăciunea și-i miluiește. Dar dacă cineva se roagă Domnului și se gândește

la altceva, rugăciunea unuia ca acesta Domnul n-o ascultă. Cine se roagă din obișnuință, în acela nu sunt schimbări în rugăciune, dar cine se roagă din inimă în acela sunt multe schimbări în rugăciune, e o luptă cu vrăjmașul, o luptă cu sine însuși, cu patimile, o luptă cu oamenii și în toate acestea trebuie să fie curajos...

Multora le place să citească cărți bune, și acesta e un lucru bun, dar să te rogi e mai bine decât toate... Dacă mintea ta vrea să se roage în inimă și nu poate, atunci rostește rugăciunea cu buzele și ține-ți mintea în cuvintele rugăciunii. Cu timpul Domnul îți va da rugăciunea inimii fără gânduri și te vei ruga cu ușurință...

Cine iubește pe Domnul, acela poate cugeta la El ziua și noaptea, pentru că nici un lucru nu te poate împiedica să iubești pe Dumnezeu. Apostolii iubeau pe Domnul și lumea nu-i împiedica, deși ei își aduceau aminte de lume, se rugau pentru ea și propovăduiau...

Domnul ne-a dat porunca de a iubi pe Dumnezeu din toată inima, din tot cugetul și din tot sufletul [Mt 22, 37]. Dar cum poți să-L iubești fără să te rogi? De aceea, mintea și inima omului trebuie să fie întotdeauna libere pentru rugăciune. Când iubești pe cineva, vrei să te gândești la el, să vorbești despre el, să fii împreună cu el. Dar pe Domnul sufletul îl iubește ca pe Tatăl și Ziditorul lui și stă înaintea Lui cu frică și iubire: cu frică, pentru că este Domnul; cu iubire, pentru că sufletul îl cunoaște ca pe un Tată; El este foarte milostiv și harul Său e mai dulce decât toate....

Această iubire e cunoscută prin Duhul Sfânt, iar pe Duhul Sfânt îl cunoaște sufletul ce se roagă...

Prin rugăciune se ajunge la Dumnezeu; prin rugăciune dobândim smerenie, răbdare și tot lucrul bun. Toți Sfinții s-au rugat neîncetat; ei nu rămâneau nici o secundă fără rugăciune. Sufletul care a pierdut smerenia, pierde o dată cu harul și iubirea față de Dumnezeu, și atunci rugăciunea fierbinte se stinge; dar când sufletul are odihnă dinspre patimi și-și agonisește smerenie, atunci Domnul îi dă harul Său și el se roagă pentru vrăjmași ca pentru sine însuși și se roagă cu lacrimi fierbinți pentru întreaga lume.

*Sfântul Siluan Athonitul
"Între iadul deznădejdiei și iadul smereniei"*

CUGETARI SERIOASE

În fiecare seară bunica îi citea lui Nicușor din Evanghelie. Lui îi plăcea enorm să asculte istorioarele din Cartea Sfântă. Apoi, stînd culcat, cugeta mult la cele auzite. Iată aseară bunica îi citi că Hristos a poruncit să-i iubim pe toți, să-i hrănim pe cei flămânzi, să le dăm apă celor însetați, să-i ajutăm pe cei în suferință. Aceste cuvinte i-au plăcut mult lui Nicușor. Cît de mult dorea să îndeplinească tot ce a spus Domnul! Copilul adormi tîrziu, cu gîndul la acele cuvinte. Dimineața, cînd se trezi, Nicușor din nou se gîndea:

„Oare unde sunt acești flămânzi, goi pe care trebuie să-ajutăm?”. Mergea trist prin curte și visa să facă pentru cineva vreun bine. Se uită absent la trandafiii ofiliți din grădiniță. – Nicușor! Hai să ne plimbăm cu bicicleta! – strigă vecinul Ionel, privindu-și cu speranță prietenul.

– Nu am chef. Nu am timp. Eu mă gîndesc – răspunse Nicușor.

Ionel plecă întristat. Nicușor continua să hoinărească prin curte. Nu avea cu cine să se sfătuiască. Bunica lucra în grădină. Era foarte cald și nu dorea să meargă pe drumul

prăfuit. Nicușor ofta trist. „Nu știu pe nimeni care să moară de foame și de sete, ori să stea la închisoare! Poate Evanghelia n-a fost scrisă pentru copii? Atît de mult aș vrea să îndeplinesc tot ce-a învățat Hristos, dar nu știu cum...”.

Între timp veni bunica obosită din grădină. Începu să așeze prânzul pe masă.

– De ce ești trist, Nicușor? Ce ai făcut toată dimineața?

– Nimic. M-am gîndit.

– La ce te-ai gîndit atîta timp?

– La ce mi-ai citit aseară în Evanghelie. Că trebuie să-i iubim pe toți, să-i ajutăm pe toți...

– Și la ce concluzie ai ajuns?

– La nimic. Nu cunosc nici un sărac, nici un flămînd, nici unul în suferință care să aibă nevoie de ajutorul meu.

– Tu, Nicușor, cred că te gîndești la fapte eroice. Trebuie însă să începi cu puțînul. Iată cățelul aleargă flămînd –

hrănește-l, florile mor de sete – udă-le, buruiana a năvălit peste cartofi – eliberează-i, vecinul Ionel nu are nici jucării, nici bicicletă – împarte-te cu el, acordă-i atenție.

– Oare, Hristos despre asta vorbește? –

întrebă dezamăgit Nicușor. – Este prea simplu.

– Trebuie să faci ce-ți stă în putere. Iar dacă e simplu sau nu, vei spune mai tîrziu, după ce te vei osteni.

Nicușor se ridică și începu să ajute bunicii ca să pună masa. După ce au mâncat, bunica a spălat vesela, iar nepoțelul le-a șters cu prosopul. Apoi a luat stropitoarea și a alergat să ude florile. Cățelului i-a pus un os în farfurie și i-a turnat apă curată. Câte a făcut! Deja obosise.

– Bunică, hai să eliberăm cartofii din captivitatea buruiianului! – propuse hotărît nepoțelul.

– Las' că mâine ne vom lupta cu buruiianul, zîmbi bunica. Acum fugi la plimbare cu Ionel! Nicușor luă bucuros bicicleta și fugi în drum. Dar se întoarse imediat acasă, luă din odaie o jucărie camion și o carte despre avioane.

– Bunică, pot să le dăruiesc lui Ionel?

– Dăruiește-le – spuse binevoitor bunica, mîngîindu-l pe cap.

Nicușor o zbughi afară. Bunica avea sufletul plin de lumină și bucurie, de parcă nici nu obosise în ziua aceea.

din revista "Micul pelerin"



Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

3 apr. - participă la Concertul de Florii susținut de Corul „Sf. Martiri Brâncoveni” al Catedralei Mitropolitane dirijat de Dr. Claudiu Pătrașcu, care a interpretat cântări din perioada Postului Mare. Ține cuvînt de învățătură.

5 apr. - Intrarea Domnului în Ierusalim - slujește Sf. Liturghie la Parohia „Sf. Cuv. Parascheva” din Bamberg (Pr. Ionuț Păun) și ține cuvînt de învățătură. La parte la agapă. Seara, participă la Denie în Catedrală.

6-8 apr. - participă în Catedrală la slujbele îndătinat din Săptămîna Patimilor.

9 apr. - Sfînta și Marea Joi - în Catedrală slujește Sf. Liturghie, iar seara Denia celor 12 Evanghelii.

10 apr. - Sfînta și Marea Vineri - slujește Ceasurile împărătești în Catedrală, iar seara Denia Prohodului Domnului.

11 apr. - Sămbăta Mare - slujește Slujba Învierii în curtea Catedralei mitropolitane și rostește cuvînt de învățătură.

12 apr. - Învieria Domnului - slujește Sf. Liturghie în Catedrala din Nürnberg. Conferă Ordinul mitropolitan "Crucea Sf. Martiri Brâncoveni" D-lui Dipl. Ing. Arhitect Ion Ionescu ca semn de recunoștință pentru angajarea Domniei sale la edificarea și înfrumusețarea bisericii și a Centrului eparhial din Nürnberg.

13 apr. - Învieria Domnului - slujește Sf. Liturghie la Catedrală și predică.

14 apr. - Învieria Domnului - slujește Sf. Liturghie la Catedrală și ține cuvînt de învățătură.

17 apr. - Izvorul Tămăduirii - slujește Sf. Liturghie la Catedrală și ține cuvînt de învățătură. După Sf. Liturghie, la Troița din curtea

INFORMAȚII

Mitropoliei, face sfințirea apei.

18 apr. - slujește Sf. Liturghie în Parohia din Erfurt în cadrul căreia botează pe fiul Păr. Bogdan Buta. Ține cuvînt de învățătură și participă la agapă.

19 apr. - slujește Sf. Liturghie și predică la Parohia din Darmstadt cu prilejul hramului (Pr. Gheorghe Bularcă). Participă la agapă.

25 apr. - participă la Leipzig la ședința de lucru a Protopopiatului Germaniei de Est (Protoiereu Ioan Forga). Vizitează șantierul noii biserici. Seara, slujește Vecernia și ține cuvînt de învățătură.

26 apr. - slujește Sf. Liturghie baptismală și predică la Parohia din Leipzig cu prilejul hramului (Pr. Ioan Forga). Participă la agapa din curtea noii biserici.

Din agenda P.S. Episcop Sofian

5 apr. - Duminica Floriilor - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul din München.

6-8 apr. - săvârșește slujbele din Săptămîna Mare la Capela Sf. Siluan.

9 apr. - Joia Mare - săvârșește Sf. Liturghie. Iar seara Denia și predică la Capela Sf. Siluan.

10 apr. - Vinerea Mare - săvârșește Denia Prohodului și predică în același loc.

12 apr. - Sf. Paști, săvârșește Slujba Învierii și Sf. Liturghie în biserica Sf. Ioan Botezătorul din München. Seara, la Capela Sf. Siluan, săvârșește a II-a Învierie, cu citirea Evangheliei în mai multe limbi.

13-14 apr. Sf. Paști - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

17 apr. - Izvorul Tămăduirii - slujește Sf. Liturghie și sfințirea apei la Capela Sf. Siluan.



Predică.

18 apr. - slujește Taina Sf. Maslu la Tübingen (paroh Pr. Dr. Nicolae Gilla); ține un cuvînt de învățătură și răspunde la întrebările credincioșilor.

19 apr. - slujește Sf. Liturghie și predică la Tübingen cu prilejul hramului; participă la agapă.

23 apr. - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

24 apr. - participă la festivitatea de comemorare a 100 de ani de la genocidul asupra poporului armean.

26 apr. - slujește Sf. Liturghie și predică la Ravensburg (paroh Pr. Sergiu Rusu).

28 apr. - în cadrul seriei de conferințe "Părintele Teofil", susține la Timișoara conferința cu tema: "Casa cu temelie de piatră. Confluente între contemplație și acțiune".

29-30 apr. - participă la lucrările Comisiei Liturgice a Conferinței Episcopilor Ortodocși din Germania.

Dorim să reamintim că plata cotizației la Sf. Biserică este o datorie spirituală, pe care orice creștin ortodox trebuie să o facă. Din darul lui Dumnezeu, trebuie să aducem și noi dar Casei Lui!

Rumänische Orthodoxe Metropole (KdÖR)

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: Liga Bank EG
IBAN: DE 65 7509 0300 0001 1678 04
BIC: GENODEF1M05